

Sygn. akt I C 2785/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Monika Drzewiecka

Protokolant: st. sekr. sądowy Wioletta Rosołowska

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016 r. we Włocławku na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko **P. C.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. C. na rzecz powoda Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 410,40 zł (czteryście dziesięć złotych czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2014r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego P. C. na rzecz powoda Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 210,30 zł (dwieście dziesięć złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. wyrokowi w pkt. 1 i 3 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. złożyła w dniu 12 października 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie, w którym wniosła o zasądzenie od pozwanego P. C. kwoty 600,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 11 lipca 2014r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że (...) Sp. z o.o. w W. dokonała w dniu 19 lutego 2015r. na rzecz Kancelarii (...) S.A. w W. przelewu wierzytelności przysługującej jej w stosunku do pozwanego. O dokonaniu cesji pozwany został poinformowany pismem z dnia 19 lutego 2015r. Pozwany w dniu 22 czerwca 2014r. zawarł z cedentem umowę pożyczki na kwotę 380 zł, za pośrednictwem należącej do cedenta platformy internetowej www.kredito24.pl. uzgodniona i zaakceptowana przez strony umowy całkowita należność z tytułu umowy pożyczki, którą pozwany zobowiązał się zwrócić wynosi 600,40 zł. Pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki do dnia 10 lipca 2014r.

Postanowieniem z dnia 16 października 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu we Włocławku.

Po przekazaniu sprawy, powód przedłożył dokumenty na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie.

Pozwany prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, nie stawił się, nie zajął stanowiska w sprawie, nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

P. C. w dniu 22 czerwca 2014r. zawarł umowę pożyczki z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (pandamoney.pl) za pośrednictwem należącej do spółki platformy internetowej www.kredito24.pl w kwocie 380 zł. Pożyczka miała zostać spłacona do dnia 10 lipca 2014 r. w łącznej kwocie 410,40 zł. Pieniądze w kwocie 380zł zostały przelane na wskazany rachunek bankowy pozwanego w dniu 22 czerwca 2014r.

Dowód: umowa ramowa pożyczki – k. 15-19v; faktura nr (...) – k. 18-18v; potwierdzenie przelewu - k.19

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 19 lutego 2015r. strona powodowa nabyła od (...) Sp. z o.o. w W. (poprzednio kredito24 (...) Sp. z o.o.) wierzytelności przysługujące cedentowi m.in. w stosunku do pozwanego. Na wierzytelność miała składać się kwota 380 zł tytułem kapitału, a kwota zadłużenia łącznie została wskazana na kwotę 600,40 zł. W dniu zawarcia umowy powód wystawił zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty kwoty 600,40 zł.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 12-12a verte; załącznik do umowy – k. 13; zawiadomienie o cesji z wezwaniem do zapłaty i potwierdzeniem nadania – k. 13a – 14.

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie spełnione zostały przesłanki wydania wyroku zaocznego określone w art. 339 § 1 k.p.c. i nie zaistniały jednocześnie przesłanki wyłączające wydanie takiego wyroku przewidziane w art. 340 k.p.c. Pozwany bowiem, mimo należytego zawiadomienia go o terminie rozprawy, nie stawił się na nią, nie żądając jednocześnie przeprowadzenia rozprawy w jego nieobecności i nie składając wyjaśnień ustnie lub na piśmie. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 339 § 2 k.p.c., Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie. Uzupełniając podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, Sąd przeprowadził dowód z dokumentów stanowiących załączniki do pozwu. Ich wiarygodność w toku procesu nie została podważona.

Przechodząc do oceny zasadności roszczeń powoda, należy stwierdzić, że między pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda doszło do zawarcia umowy pożyczki. Zgodnie z art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Pożyczka ta miała przy tym status kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, (Dz.U. Nr 126, poz. 715 ze zm.). Analizowana umowa podlega również ograniczeniom co do odsetek, które nie mogą przekroczyć czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne; art. 359 § 2 1 k.c.).

Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie powód udowodnił zasadność roszczenia co do kwoty 410,40 zł. Z dołączonych bowiem do pozwu dokumentów wynika w sposób jednoznaczny, że pozwany otrzymał w dniu 22 czerwca 2014r. pożyczkę w kwocie 380 zł, a miał spłacić w dniu 10 lipca 2014r. kwotę 410,40 zł. Z treści umowy pożyczki wynikało, iż pożyczkodawcy będą należały się odsetki, a zatem w ocenie Sądu zasadnym było żądanie uiszczenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 11 lipca 2014r.

W ocenie Sądu, powód nie udowodnił jednak w żadnej mierze kwoty żądanej ponad kwotę 410,40 zł z odsetkami, tj. kwoty 190 zł. Nie przedłożono na okoliczność tej kwoty żadnego dokumentu źródłowego, nie wiadomo też z czego ma wynikać żądana kwota i na jakiej podstawie powód domaga się odsetek od tej kwoty. Jedynie z załącznika do umowy cesji wynika, że ogólna wysokość zadłużenia pozwanego ma wynosić 600,40zł, jednak pozostałe dokumenty nie potwierdzają tej kwoty. Data żądania dalszych odsetek, tj. 11 lipca 2014r. wskazuje, że jest to dzień następny po dniu, w którym miała nastąpić spłata pożyczki, a zatem dochodzona kwota nie stanowiła przykładowo skapitalizowanych odsetek. Nadto nie przedłożono żadnych dokumentów potwierdzających wykonywanie czynności windykacyjnych

wobec pozwanego, a zatem nie można uznać, że są to koszty z tym związane. Ewentualne badanie zasadności takich kosztów byłoby więc przedwczesne i bezprzedmiotowe.

Z tych względów, Sąd uznał, iż powód nie udowodnił roszczenia co do kwoty 190 zł.

Z podanych względów, na podstawie art. 720 § 1 oraz art. 481 k.c., orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 3 sentencji wyroku na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa, t.j.: Dz.U. 2013, poz. 490) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. W tym miejscu wskazać należy, iż powód wygrał proces w 68 %, zaś Sąd błędnie zasądził na rzecz powoda koszty w wysokości 100% a powinien stosunkowo zasądzić tylko 68% tj. 143 zł.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c., w punkcie 4 sentencji, Sąd nadał wyrokowi w punktach 1 i 3 rygor natychmiastowej wykonalności, gdyż ma on charakter zaoczny.